

Město v poušti

Dějiště: město v poušti

(Většina budov ve městě hoří po útoku nepřátelských vojenských letadel. Neznámý muž se snaží zachránit jedno z dětí na ulici – Agatona a vzít ho s sebou do vrtulníku.)

M: Co máš za problém, dítě?

A: Nic, já jen –

M: No?

A: Omlouvám se... Musím odejít.

M: Kam, prosím tě?

A: O D E J Í T.

(Agaton chce kolem muže projít, ale ten mu zastoupí cestu.)

M: Věř mi, že jít teď do centra opravdu není dobrý nápad. *(Ukáže na kouř a plameny ve vedlejší ulici.)* Hoří tam, vidíš?

A: *(Pauza.)* Věřit ti? *(Pauza.)* Vždyť ani neznám tvoje jméno! A maminka mi říkala, abych nemluvil s cizími lidmi. Čeká tam – čeká – čeká.

M: Kdo?

A: Nikdo, já jen –

M: No?

A: Omlouvám se... Musím odejít.

M: Co se trochu uklidnit, dítě, a říct mi, o co jde? Co?

A: Uklidnit se? *(Pauza.)* Vždyť ani neznám tvoje jméno! A maminka mi říkala, abych nemluvil s cizími lidmi. Čeká tam – čeká – čeká.

M: Nemůžu ti říct své jméno, protože žádné nemám. Rodiče... *(Pauza. Muž si všimne cedulky na Agatonově tašce.)* Ty se jmenuješ Agaton, že?

A: Čeká tam –

M: Kdo? Kde?

A: Říkala mi, abych nemluvil s cizími lidmi. *(Pauza.)* Vždyť ani neznám tvoje jméno!

M: (*trpělivě:*) Říkal jsem, že žádné nemám. Rodiče zemřeli, než mi ho stačili dát. Pokud mám sám sebe nějak nazývat, pak si říkám Nikdo.

A: (*umrlá:*) Nemá jméno a přitom si říká Nikdo.

M: Zkus mi věřit, dítě. Teď, když o mně něco víš, už pro tebe nejsem cizí člověk, ne? Přišel jsem ti sem pomoci. Nic víc.

A: Musím odejít. (*Pokouší se odejít do jednoho z méně poničených domů, ale muž ho zadrží.*)

M: Nechoď pryč. Svou matku v té budově stejně nenajdeš.

A: Čeká tam! A říkala mi, abych nemluvil s cizími lidmi. (*Zevnitř domu se ozve zvuk tříštícího se skla. Dům se postupně sesouvá k zemi. Agaton se tam chce rozeběhnout, ale muž ho znovu zadrží.*)

M: Nemůžu tě tam nechat jít pro nic za nic. Maminka v té budově stejně není!

A: (*Pláče.*) Čeká tam – čeká – čeká.

M: (*tiše:*) Tvoje maminka je mrtvá, dítě.

A: Čeká tam –

M: Tvůj otec také –

A: čeká –

M: zemřel.

A: čeká – (*Pauza.*) Vždyť ani neznám tvoje jméno! Říkala mi, abych nemluvil s cizími lidmi.

M: Je mi to líto. (*Obejme Agatona a zaboří tvář do jeho vlasů.*) Už jsem ti přece říkal, že pro tebe nejsem cizí člověk. Přišel jsem, abych tě odsud dostal do bezpečí. Tvůj tatínek mě o to prosil. A kdyby tu s námi byla maminka, určitě by si přála, abys se mnou teď nastoupil do vrtulníku. Přiletí další letadla. (*Pauza.*)

A: Ano, anebo ne. Ale jednou věcí si jsem jistý.

M: Jakou?

A: Říkala mi, abych nemluvil s cizími lidmi. Musím odejít. (*Odejde.*)

